

A SZÍV HÁLÁJA

Leborulva áldalak Végtelen Istenség,
Bocsáss meg, minden vétékért, Teremtő Teljesség!
Homlokom a földet érinti,
Mikor ajkam Szent Neved kiejti.
Szereteted Teljessége magasba emel a mélységből engem,
Hogy értetlen embergyermeked megmenekülhessen.
Mikor már azt hittem, elveszett minden,
Megjelenik életemben a „Legszentebb Kegyelem”.
Kimentesz Uram a fékevesztett tomboló erő kezéből,
S nincs rá más okod, teszed ezt tiszta Szeretetből!
Gyenge a szó, nincs elég köszönet,
Mely hálával méltatná ezt az Istenszeretetet!
Imádlak Istenem, Örök, Királyok Királya,
Védelmező Pajzs Teremtő Hatalma!
Ámen.

2011. 02. 27.

M.G.Mária